

מסורת הש"ס

(א) [בינה ה: א] (ג) [לקמן
מת: כג. ז: ב] כסודות מ: א,
(ג) [לעיל ח: ב] צ"ב קי: א,
(ד) [ע"י תוספות קוטה טו.
ד"ה חו, ט] (ה) [אלמג' רש"י,
ז' דף כ"א: א] (ו) [לעיל כ"א:
ח] כס"א: זכר, ט) [ע"ב,
י) [שם] ט) [שם],
ט) [כס"א: ו] ויכרס,
מ) [כס"א: ג] בניית,
ט) [כס"א: בניית].

גליון הש"ס

גב' הו"ל איתו ויתו לרין.
שנת פ"א ע"ב ושי"ג.

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה שניות וכו'
לאוסרה ויתר שכן בני
ירושה:

הגהות הגר"א

[א] גב' בן אשתו ונת
אשתו. ני"ב הר"מ גמ"ס בני
וכמו לדבורה כ"ו ופי'
מכה כ"ו שכל ד' מינה
אסור (ועמ"ש רבינו
בזה"ע סימן טו ס"ק ב).
[ב] שם למטה דידה כ"ו
למטה דידה. ני"ב גירסת
הרמב"ם להפך אידי דמי
כ"ו למטה דידה כ"ו למטה
דידה:

מוסף רש"י

אחורה אחורה מבני
יעקב. כי ישבו אחים,
שנים עשר אחים בני אבינו
(לעיל ז' י"ז).

הנך תרתי דדמיין להדדי כחדא חשיב להו
והא שיתסרי והא מכל מקום לדידי חזיין לן
דכתיבן לאיסורא אמר ליה וליטעמך אי
הוה כתיב להיתירא מי הוות סמכת עלייהו
דמר בריה דרבנא מי חתים עלייהו השתא
נמי דכתיב לאיסורא לאו מר בריה דרבנא
חתים עלייהו תני דבי רבי חייא "שלישי
שבבנו ושבתו יושבבן אשתו ושבתת
אשתו שניה רביעי שבחמיו ושבתמותו
שניה א"ל רבינא לרב אשי מאי שנא למעלה
דקחשיב לה לאשתו ומאי שנא למטה דלא
קחשיב לה לאשתו דאיסורא מכה
אשתו קא אתי חשיב לה למטה דאיסורא
לאו מכה אשתו קאתי לא קחשיב לה והא
[א] בן אשתו ובת אשתו דאיסורא מכה אשתו
קאתי ולא חשיב לה אידי דתנא שלשה
דורות למטה [ב] דידה ולא חשבה תנא נמי ג'
דורות למטה דידה ולא חשבה א"ל רב אשי
לרב כהנא ישניות דבי רבי חייא יש להן
הפסק או אין להם הפסק ת"ש דאמר רב ד'
נשים יש להם הפסק ותו לא דלמא כי קאמר
רב לההיא מתניתא ת"ש שלישי רביעי
שלישי ורביעי אין טפי לא דלמא משלישי
ואילך מרביעי ואילך אמר ליה רבא לרב
נחמן חזי מר האי מרבנן דאתא ממערבא
ואמר בעו במערבא גזרו שניות בגרים או לא
גזרו שניות בגרים אמר ליה השתא ומה ערוה
גופה "אי לאו שלא יאמרו באין מקדושה
חמורה לקדושה קלה לא גזרו בהו רבנן
ישניות מובעיא אמר רב נחמן גרים הוואיל
ואתו לרין נימא בהו מלתא אחין מן האם לא
יעידו ואם העידו עדותן עדות אחין מן האב
מועידין לכתחלה יאמימר אמר אפילו אחין
מן האם נמי מועידין לכתחלה ומ"ש מעריות
ערוה לכל מסורה [ג] עדות לבית דין מסורה
[ד] הוגר שנתגייר כקמן שנוולד דמי: **בתני'**
[ה] מי שיש לו אח מכל מקום וזקק את אשת
אחיו ליבום ואחיו הוא לכל דבר חוץ ממי
שיש לו אח מן השפחה ומן העובדת כוכבים
'מי שיש לו בן מכל מקום פוטור אשת אביו מן
היבום יחייב על מכתו ועל קללתו ובגו לכל
דבר יחייב ממי שיש לו בן מן השפחה ומן
העובדת כוכבים: [ו] מכל מקום לאתויי מאי
אמר רב יהודה ב' לאתויי ממזר פשיטא אחיו
הוא מהו דתימא לילף [ז] אחורה אחורה מבני
יעקב מה להלן כשרין ולא פסולין אף כאן
כשרין ולא פסולין קמ"ל [ח] ואימא הכי נמי כיון דלענין יבום מיפטור נפטור

כיצד פרק שני יבמות

כב.

עין משפט
גר מצוה

ל"א א מ"י פ"א מהל'
אישת הלכה ו סמג
לחון קי טושי' אה"ע
סימן טו עט"י י:
ל"ח ב מ"י שם וטושי'
שם עט"י ד:
ל"ט ג מ"י שם וטור ש"ע
שם עט"י טו:
מ"ד ד מ"י שם וטושי' שם:
מ"ה ה מ"י פ"ד מהל'
אישתו ביאה הלכה
יב טושי' י"ד סימן רטט
עט"י ח:
מ"ב ו טושי' שם עט"י
ט:

שניות דרבי חייא יש להן הפסק או לא. תימה דלעיל תנא דכלת
בן זנו אסורה עד סוף כל הדורות ודומה לכ"ש בת בן
זנו עד סוף כל הדורות שכן קורבי עמלו ולא מחמת קדושין וי"ל
דכלת בן זנו יש (ה) לאוסרו שכן בני ירושה ושכיחא גביה אכל בת
בני צניס לאו בת ירושה היא ולא
שכיחא גביה:

ערוה דב"ב מבורה. תימה דלעיל
קאמר דטעמא דגרים שלא
יאמרו זבנו מקדושה כו' והכא משמע
טעמא משום דאתיא לאיחלופי בישראל
כדפי' בקונטרס וכן צפ' נושאין (לקמן
דף טז: וס) משמע דטעמא משום
איחלופי גבי בני יודן אמתא
איסתחורו שרא להו רב אחא בר יעקב
למינסב נשי דהדי וקאמר מן האם
ולא מן האב כולי עלמא לא פליגי
דאסור מן האב ולא מן האם כולי
עלמא לא פליגי דמותר כי פליגי מן
האב ומן האם ואי משום שמא יאמרו
אמאי שרי התם מן האב ומן האם
אכל אי משום איחלופי ניחא דכיון
דאיכא נמי ד' אכל לא אתי לאיחלופי
דבמר אב שדי להו וממירס [א] אין להם
קורבת אכ דכתיב ורמתם סוסים
וזמתם ולא שייך למיגזר אטו ישראל
ויש לומר דהני תרי טעמי זריכין
דבקורבת אכ שהיו אסורין קודמס לא
שייך טעמא לאיחלופי שהכל יודעים
דרחמנא אפקריה לזרעיה כגון אשת
אביו לרבי עקיבא ואחות אביו לרבי
אליעזר דלמר צפ' ד' מיתות (סנהדרין
דף נח.) על כן יעזב איש את אביו ואת
אמו ר' אליעזר אומר אחות אביו ור"ע
אומר אשת אביו הוי טעמא שלא
יאמרו כו' אכל אשת אביו לרבי
אליעזר ואחות אביו לרבי עקיבא שרי
דלא משום שמא יאמרו איכא ולא
משום איחלופי איכא אכל עריות שמנד'
אש שלא היו אסורות קודמס י"ל לאסור
משום איחלופי דמשום שמא יאמרו
ליכא ואל דלמר בפרק ד' מיתות (ג'
ס) נשא אחותו מן האם יוליא היינו
משום איחלופי דשמא יאמרו ליכא שלא
היו נאסרות בגיטות ומן האב יקיים
דמשום איחלופי ליכא צדד אכ
כדפרישית והיינו טעמא נמי דלמר
אחין מן האם לא יעידו לכתחלה
דלמא אתי לאיחלופי אכל מן האב
יעידו לכתחלה: **ב"י** שיש לו אח מ"מ
וזקק אשת אחיו. בגמרא מפרש
לאתויי ממזר וא"ת מרישא שמעיין לה
בת ישראל לנחמן וממזר דחוללת ולא
ממייצמת ויש לומר דאי מהתם הוי
אמינא כששניהם ממזרים אכל כשאחיו
המת כשר אין אחיו ממזר וזקק אשתו:
פשיטא אחיו הוא. תימה אמאי
פשיטא ליה הא אינטריך
שפיר לאשמעינן דמחייבי כריתות הוי
אחיו ולא ממעטינן ליה למי שיש
אישות לאצין זה כדפריך לקמן

מ"ג ז מ"י פ"ג מהלכות
עריות הלכה ו טושי' ע
ח"מ סימן לג עט"י יא
וטושי' י"ד סימן רטט
עט"י ח:
מ"ד ח מ"י שם ופי"ד
מהל' אישתי ביאה
הלכה יא טושי' שם:
מ"ה ט מ"י פ"א מהל'
יבוס הלכה ו סמג
עשין נא ולחון קא טור
ש"ע אה"ע סימן קמ עט"י
ח:
מ"ו י מ"י שם הל' ג
טושי' שם ס"ח קטו
עט"י ז:
מ"ז ב מ"י פ"ה מהלכות
ממרים הל' ט טור
ש"ע י"ד סימן רמא עט"י
ח:
מ"ח ל מ"י שם ופי"א
מהל' יבוס הלכה ד
טושי' אה"ע סימן קטו
עט"י ז:
מ"ט ז מ"י פ"ה מהלכות
יבוס הלכה ו טור
ש"ע אה"ע סימן קמ עט"י
ח:

תוספות ישנים

מעידין לכתחלה ומ"ש
מערייות. ופי' הקונט'
דלקמן אמרי' נשא אחותו
מן האם יוליא והכא אמרי'
מעידין לכתחלה. ותימה
לשני שנה ונחמ' דגבי עדות
לא שייך האי טעמא דשמא
יאמרו זבנו מקדושה
חמורה לקדושה קלה ולהכי
מעידין אכל גבי ערוה יוליא
שלא יאמרו זבנו מקדושה
חמורה לקדושה קלה. וי"ל
דקא בעי משום דלמרינן
לקמן (א:) טעמא משום
דלמי לאחלופי ואם כן היה
לנו לומר בעדות כמו
ערוה: יבוס מפטר פטר.
דלמרינן לקמן וכן אין לו
מכל מקום לאתויי מאי כן
דקך התלמוד נכמה
מקומות:

(דף כג.) לרבי יוסף בר יהודה ואימא למי שיש
לשנוי דאינטריך משום דהוה ילפינן אחוה אחוה
דלא נימא דילף אחוה אחוה מבני יעקב דלא
דבר פשיטא דזוקק נמי ליבום ומשני דס"ד
כדיילף לקמן: בן אין לו עיין עליו:
מייזקק

דלמא אכל גבי ערוה יוליא
שלא יאמרו זבנו מקדושה
חמורה לקדושה קלה. וי"ל
דקא בעי משום דלמרינן
לקמן (א:) טעמא משום
דלמי לאחלופי ואם כן היה
לנו לומר בעדות כמו
ערוה: יבוס מפטר פטר.
דלמרינן לקמן וכן אין לו
מכל מקום לאתויי מאי כן
דקך התלמוד נכמה
מקומות:

דלמא אכל גבי ערוה יוליא
שלא יאמרו זבנו מקדושה
חמורה לקדושה קלה. וי"ל
דקא בעי משום דלמרינן
לקמן (א:) טעמא משום
דלמי לאחלופי ואם כן היה
לנו לומר בעדות כמו
ערוה: יבוס מפטר פטר.
דלמרינן לקמן וכן אין לו
מכל מקום לאתויי מאי כן
דקך התלמוד נכמה
מקומות: